

Det er tanken, at støtten skal gives i perioder af 3 måneder, således at ydelsen pr. arbejdstime er størst i den første periode og lavest i den sidste periode. Ydelsen er knyttet til den enkelte langtidsledige og i tilfælde af virksomhedsskift — herunder også til ansættelse i den offentlige sektor — følger ydelsen principielt med den ansatte.

Det er arbejdsformidlingen, der administrerer den økonomiske genoptræningsydelse fra staten og nærmere regler vil blive fastsat efter forhandling med de kommunale organisationer og arbejdsmarkedets parter. Den del af kommunens udgifter ved ansættelse i den kommunale sektor, som svarer til statsstøtten ved ansættelse i den private sektor, udbetales også af arbejdsformidlingen som statsrefusion.

Arbejdsmarkedsnævnet påser, at der er tale om en nettoudvidelse af den normale arbejdsstyrke. Det gælder både ved ansættelse i den private og i den offentlige sektor. I forbindelse med arbejdsmarkedsnævnets behandling af sagerne kan de lokale arbejdsmarkedsorganisationer inddrages. Spørgsmålet om orientering af de ansatte på virksomheden skal nærmere drøftes med arbejdsmarkedets parter.

Til stk. 3.

Da jobtilbuddet skal gives alle langtidsledige, som fortsat står til rådighed for arbejdsmarkedet, er det vigtigt, at der sker en registrering af de pågældende. Det bør derfor påhvile arbejdsløsheds-kasserne i samarbejde med arbejdsformidlingen at foretage en løbende registrering af de ledige arbejdsløshedskassemedlemmer, som kan forudses at ville falde for 26 ugers reglen. Det forudsættes, at arbejdsløsheds-kassen inden denne registrering har opfyldt sin forpligtelse efter § 65, ved at bistå medlemmet med at søge dets arbejdsevne og tilknytning til arbejdsmarkedet bevaret gennem udnyttelse af foreliggende muligheder for uddannelse, genoptræning og omskoling. De langtidsledige, der herefter ikke skønnes at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, skal have oplysning om samfundets øvrige muligheder for at bistå dem økonomisk og på anden vis.

På grundlag af oplysninger fra arbejdsløsheds-kasserne og arbejdsformidlingen samt socialforvaltningen tager arbejdsmarkedsnævnet herefter den enkelte langtidslediges situation op til vurdering med henblik på at give denne et jobtilbud. Denne vurdering vil nok mest praktisk kunne foregå i særlige udvalg under nævnene. Udvalgene må forudsættes at have repræsentanter fra arbejdsfor-

midlingen, arbejdsløsheds-kasserne, kommunerne og amtskommunerne.

Udvalget undersøger i første omgang hvilke jobtrænings- og genplaceringsmuligheder, der med en genoptræningsydelse kan tilbydes på det private arbejdsmarked, og hvilke langtidsledige, der bør have de pågældende arbejdstilbud tilbudt. Modtager den langtidsledige ikke jobtilbuddet, mister den pågældende, som nævnt ovenfor, dog ikke retten til dagpenge.

Det er væsentligt, at den enkelte langtidsledige tilbydes en sammenhængende hjælp, som bygger på den pågældendes tidligere arbejds erfaringer og eventuelle uddannelse. Dette vil kræve en forstærket arbejdsformidlingsindsats. Som et foreløbigt skøn kan anslås et behov for ca. 60 ekstra arbejds-konsulenter samt 20 kontorfunktionærer. Dette vil svare til, at hver konsulent skulle behandle ca. 400 sager om året, og der vil derfor være mulighed for en individuel service og opfølgning af den enkelte langtidsledige.

Til stk. 4, 5 og 6.

Ved bopælskommunen forstås den kommune, hvori den langtidsledige er bosiddende på det tidspunkt, da tilbud om arbejde skal gives. Kommunen får det økonomiske og administrative ansvar med at skaffe jobtilbud til de langtidsledige, som ikke får arbejde tilbudt efter stk. 3. Begrundelsen herfor er, at det er kommunen, der ellers skulle have ydet hjælp efter bistanndsloven. Dette forklarer også, hvorfor amtskommunen ikke pålægges et tilsvarende økonomisk ansvar. Amtskommunen pålægges derimod det endelige ansvar for, at der tilvejebringes et tilbud om arbejde til alle langtidsledige. Gennem sine mange arbejdsopgaver har amtskommunen gode muligheder for at opfylde denne forpligtelse.

Da arbejdsløsheden er forholdsvis uens fordelt på kommunerne, vil også fordelingen af de langtidsledige være relativt ujævnt fordelt på kommuner. Dette indbærer, at nogle kommuner vil blive økonomisk hårdere belastet end andre i forbindelse med jobtræning og genplacering af de langtidsledige. Der er således behov for en udgligning af kommunernes økonomiske byrder som følge af ordningen, jfr. foran i afsnittet om økonomiske og administrative konsekvenser.

Til stk. 8.

Ansættelser efter denne lov skal ikke godkendes af Kommunernes Lønningsnævn.